

Evangélium:

A hét első napján, kora reggel, amikor még sötét volt, Mária Magdolna kiment a sírhoz.

Evangélium:

A hét első napján, kora reggel, amikor még sötét volt, Mária Magdolna kiment a sírhoz. Odaérve látta, hogy a követ elmozdították a sírtól. Erre elfutott Simon Péterhez és a másik tanítványhoz, akit Jézus szeretett, és hírül adta nekik: "Elvitték az Urat a sírból, és nem tudom, hova tették!" Péter és a másik tanítvány elindult, és a sírhoz sietett. Futottak mind a ketten, de a másik tanítvány gyorsabban futott, mint Péter, és hamarabb ért a sírhoz. Benézett, és látta az otthagyt golycsleplet, de nem ment be. Közben odaért Simon Péter is. Ő is látta az otthagyt lepleket és a kendőt, amely Jézus fejét takarta. Ez nem volt együtt a leplekkel, hanem külön feküdt összehajtva egy helyen. Akkor bement a másik tanítvány is, aki először ért a sírhoz. Látta mindezt és hitt. Addig ugyanis még nem értették meg, hogy Jézusnak fel kellett támadnia a halálból.

Jn 20,1-9

Elmélkedés:

Tegyetek tanúságot rólam!

Húsvét vasárnapján köszöntsük egymást, testvéreim, a mai ünnep titkának megvallásával: Krisztus feltámadt! Valóban feltámadat. Húsvét napjának ünnepi szentmiséje is hasonló szavakkal kezdődik: Valóban feltámadt az Úr, alleluja! Övé a dicsőség és a hatalom örökkön-örökké! A negyven napos böjti időszak után nem ülhetünk itt a templomban magunkba roskadva, hiszen szívükből feltör az öröm, a feltámadás igazi öröme. Mondjuk lelkesen egymásnak, hogy Jézus legyőzte a halált és feltámadt! Jézus él, örökké él, és egyszer bennünket is fel fog támasztani. A halál nem fog győzedelmeskedni rajtunk, mert feltámadunk, és eljuthatunk az örök életre!

Tegnap esti elmélkedésünket azzal a gondolattal fejeztük be, hogy az Atya feltámasztotta Jézust a halálból. Bár a keresztény szóhasználatban gyakran előfordul és én is azt mondtam többször is az imént, hogy "Jézus feltámadt a halálból", ezt a kifejezést mégis úgy kell értenünk, hogy az Atya támasztotta fel Jézust és adott neki új életet. Nem játék ez a szavakkal, hanem fontos mondanivalója van mindennek. Jézus nem a maga erejéből támadt tehát fel, hanem az Atya támasztotta fel őt. A feltámadás az Atya ajándéka a Fiú számára, aki mindhalálig engedelmeskedett az Atya akaratának, végrehajtva ezzel a megváltás művét.

Az újszövetségi szentírás több helyen is tanúskodik erről. Szent Péter apostol a következőkkel kezdi a jeruzsálemiekhez intézett pünkösdi beszédét: "Halljátok szavamat! A názáreti Jézust ti kiszolgáltattátok és megöltétek, de Isten feltámasztotta őt a halálból" (ApCsel 2,22-24). Nem sokkal később pedig a Salamon-csarnokban a következőket mondja az apostolfejedelem: "Az élet szerzőjét megölték, de Isten feltámasztotta a halálból. Ennek mi tanúi vagyunk" (ApCsel 3,15). Kornéliusz százados házában pedig - ahogyan erről az olvasmányban hallottunk - szintén Péter apostol mondja: "Jézust megölték, keresztre feszítették, de Isten harmadnap feltámasztotta" (ApCsel 10,39-40). Szent Pál apostol hasonlóképpen tanított Antióchiában: "Miután minden beteljesedett, amit Jézusról írtak, levették a keresztfáról és sírba tették. De

Isten feltámasztott a halálból, s ő több napon át megjelent tanítványainak" (ApCsel 13,29-31).

Amellett, hogy a Fiú feltámasztása az Atya tette, meg kell említenünk a harmadik isteni személyt, a Szentlelket is. János evangéliuma szerint Jézus az utolsó vacsorán ígérte meg apostolainak a Szentlélek elküldését: "Ha szerettek engem, tartsátok meg parancsaimat! Én meg majd kérem az Atyát és más vigasztalót ad nektek, az Igazság Lelkét, aki örökké veletek marad" (Jn 14,15-16). Később pedig így folytatja: "Ha eljön a Vigasztaló, akit az Atyától küldök, ő majd tanúságot tesz rólam. Tegyetek ti is tanúságot rólam" (Jn 15,26-27). Jézus a feltámadása utáni ötvenedik napon, pünkösdkor teljesíti ígéretét, amikor elküldi az Atyától a Szentlelket. A Szentlélek megvilágosítja értelmünket, és az ő ösztönzésére születik meg bennünk a hit. Ugyanakkor a Szentlélek erősít meg minket abban, hogy Jézus feltámadásának tanúi legyünk. A Lélek tehát a feltámadás hirdetésére küld bennünket, a tanúságtételben megerősít minket és velünk van a világ végéig.

A feltámadásba vetett hitünk nem alaptalan, hanem az apostolok hitére és tanúságtételére támaszkodik, akik látták az üres sírt és több alkalommal találkoztak a Feltámadottal. "Miért keresitek az élőt a holtak között? Nincs itt, feltámadt" - mondják az angyalok (Lk 24,4-5). Az evangéliumban arról hallottunk, hogy húsvétvasárnap hajnalban Mária Magdolna elfutott az apostolokhoz, hogy megvigye a hírt az üres sírről. Péter és János azonnal a sírhoz szaladtak. De a sír üres volt, csak a Jézus testét takaró gyolcsleplek voltak ott. Az üres sír láttán kezdenek el hinni, addig ugyanis nem értették meg, hogy Jézusnak fel kellett támadnia a halálból (vö. Jn 20-8-9).

Az üres sír mellett a Jézussal való számtalan találkozás is a feltámadás eseményét bizonyítja. Legelőször megjelenik Mária Magdolnának és az asszonyoknak, akik a nagypéntek estéjén elmaradt bebalzsamozást szerették volna elvégezni. Aztán megjelent Péternek és a két emmauszi tanítványnak, akiket ezzel fogadtak a többiek: "valóban feltámadt az Úr és megjelent Simon Péternek" (Lk 24,34), majd az egész apostoli közösségnek (vö. Lk 24,36-43). Később, egy alkalommal "egyszerre több mint ötszáz tanítványnak jelent meg" (1Kor 15,6) - ahogyan erről Szent Pál apostol beszámol, majd hozzáteszi, hogy neki is megjelent az Úr. E találkozások, amelyek során a tanítványok közvetlen kapcsolatban vannak Jézussal, megérintheik őket, s Jézus együtt étkezik velük és szól hozzájuk, (e találkozások) azt jelzik, hogy lehetséges a találkozás Jézussal.

Nem csak az apostolok és a tanítványok számára, hanem számunkra is. Induljunk és keressük őt! Boldogok lehetünk, ha megláthatjuk a feltámadt Jézus dicsőséges arcát!

Befejezésül még egyetlen gondolat, amely szépen összefoglalja Húsvét ünnepének tanulságát: a keresztény ember jól tudja, hogy a feltámadásban való hit az üdvösség feltétele. Szent Pál apostol ezt tanítja: "Ha száddal vallod, hogy Jézus az Úr, és szívedben hiszed, hogy Isten feltámasztotta őt a halottak közül, üdvözülsz" (Róm 10,9). Higgyünk a feltámadásban, tegyünk tanúságot Jézusról, és bátran hirdessük mindenkinek: Krisztus feltámadt! Valóban feltámadt!

(Horváth István Sándor)

Imádság:

Húsvétvasárnap, Krisztus feltámadása

Írta: NH

2006. április 16. vasárnap - Módosítás: 2006. április 16. vasárnap

Húsvéti szekvencia

A Húsvéti Bárányt keresztények dicsérve áldják!

Krisztus ártatlan Bárány:

vérenek árán nyája bűneiért megengesztelte Atyját.

Benne élet és halál csodás nagy párharcra száll:

élet Ura a sírból felkél, és győztesen él.

Mária Magdolna, mondd, mit láttál utadon!

"Az élő Krisztusnak sírját feltámadt Urunk nagy diadalmát,

angyalok jelentését, Urunk halotti leplét.

Feltámadt Krisztus, reményetek: Galileába megy elöttetek."

Krisztus a halálból valóban feltámadt, tudjuk.

Győztes Király, könyörülj meg rajtunk!